

यस अध्यायको निम्ति पढ्नुहोस्: यूहन्ना १:१-३, कलस्सी १:१६,१७, इजकियल २८:१२-१९, व्यवस्था ८:१-१८, यशैया १४:१२-१४, २ कोरन्थी ११:१४।

स्मरण गर्नुपर्ने पद: “तिमी सृष्टिभएको दिनदेखि तिम्रो बानीव्यहोरा निष्खोट थियो। तर तिमिले पाप गर्न थाल्यौ।” (इजकियल २८:१५) रूपान्तरित)।

सारा बाइबलको रहस्यमय तथा गहिरो पदहरूमध्ये माथि उल्लेखित स्मरण गर्नुपर्ने पद सबभन्दा गहिरो र सहस्यमय पद हुनुपर्दछ। दुई शब्दहरू उल्लेखनिय छन्: निर्दोष र पाप। स्वर्ग सिद्ध स्थान भएपनि पापपनि फल्दो रहेछ भन्ने यथार्थलाई हामीले रोचक नै मान्नुपर्दछ।

नियालेर यस पदलाई हेर्नुभयो भने परमेश्वरको जगतमा तपाईंले यो पनि पाउनुहुनेछ: सिद्ध वा निर्दोष जीवनमा स्वतन्त्रता पनि समावेश गरिएकोछ। यो नैतिक तथा नितिगत स्वतन्त्रता हो। यो आत्मनिर्णय वा वैचारिक स्वतन्त्रता हो। नैतिक स्वतन्त्रताको अर्थ उचित वा ठिक र वेठीक वा अनुचित कुरालाई रोज्न सक्षम बन्नु हो। यहि आत्मनिर्णय, वैचारिक र स्वविवेकको स्वतन्त्रताले हामीलाई मानिस जात बनाउँछन्। मेशिन वा मानिसले आविश्कार गरेका मशिन तथा कम्प्युटरका प्रोग्रामहरूमा आत्मनिर्णयको अधिकार हुँदैन। मानिसहरूले नदेखुन् भनेर कम्प्युटरको इन्टरनेटमा अशिलच चित्रहरू वा जुवा खेलन रोक्न प्रोग्रामहरू सृजना गर्न सक्छन्, तर ती प्रोग्रामहरूलाई स्वतन्त्र वा नैतिक प्रोग्राम भनिन्दैनन्।

स्वर्गमा लुशिफर अत्यन्त सम्माननिय पदमा आशिन भएकी थियो। उनको पोसाक यस्तो उज्वलमय थियो कि बाइबलले समेत तारिफ गरेको पाउँछौं। लुशिफर नाउँको अर्थ नै “ढाकिएको चेरुब वा स्वर्गदूत” हो। तर लुशिफरले आफूले पाएको स्वविवेकको स्वतन्त्रतालाई दुरुपयोग गर्‍यो। त्यसको फलस्वरूप ऊ परमेश्वरबाट पतित भयो।

लुशिफरले गरेको गलत निर्णय वा भूलबाट हामीले के सिक्नसक्छौं?

१. सृष्टिभएका सबै थोकको सृष्टिकर्ता (यूहन्ना १:१-३)

हाम्रा सनातनका परमेश्वर सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ। जे सृष्टिभएको छ त्यो सबैको सृष्टि प्रभुके कार्यकिलापले भएको हो भनेर यूहन्ना १:१-३ले स्पष्ट गर्दछन्।

कसैले यो प्रश्न गर्‍यो: “केहि नहुनुको सट्टामा त्यहाँ किन केहि भयो?” हुनसक्छ मानिसले गर्ने सबै प्रश्न वा जिज्ञासाहरूमा यो एकदम आधारभूत प्रश्न हो। यूहन्ना १:१-३ले यसको जवाफ कसरी दिँदछ?

यो पनि घतलाग्दो तर्क हो। वैज्ञानिक जगतमा बिगबाङ्ग तर्क प्रचलित छ। यसले अनुमान गर्दछ: यस सारा जगत खरबौं वर्ष अघि योजनाबिना पडकेर उत्पन्न भयो। परमेश्वरको योजनाअनुसार अनन्तसम्म रहेको यो सृष्टि होइन रे। यो तर्क चाहे सत्य वा वेठिक किन होस्, परमेश्वर सृष्टिकर्ताभएको हैशियतले उहाँको अस्तित्वभएको धेरैले प्रमाणितसाथ देखेका छन्। यस जगत अचानक प्रादुर्भाव भएको भन्ने प्रमाण गर्न हामीलाई धेरै वैज्ञानिक, भौतिक हिसाबहरूको खाँचो पर्दछन्। एक जना वैज्ञानिकले सोधेका थिए, यी सबै समिकरण वा प्रक्रियालाई उर्जा दिन आगो कसले फुक्यो त?”

जगतमा कति यस्ता नक्षत्रहरू छन् जसलाई वैज्ञानिकहरूले देखेकाछैनन् भनेर अनुमान गरेकाछन्। ती स्थानहरू अन्धकार तत्व र अन्धकार उर्जाले भरिएका छन् रे ! यस सारा जगतमा के छ भनेर

थाहा पाउने ज्ञान हामीमा कति सिमित रहेछ भनेर यस अनुमानले देखाउँदछ।

कलस्सी १:१६,१७ अनुसार अरू के थोक र कसलाई सृष्टि गर्नुभयो जसलाई हामीले दैनिक जीवनमा देखनसकदैनौं? यसले हाम्रो अल्पज्ञानको बारेमा के भन्छ? के यसले हामीलाई नम्र बन्न सिकाउँदैनन् र?

ती सबै यावत वस्तुहरू परमेश्वरले नै सृष्टि गर्नुभएको हो भन्ने कुरामा ख्याल गर्नुहोस्। फेरि तिनीहरू उहाँको निमित्त सृष्टि गर्नुभएको हो। यसको अर्थ के होला? यो हामीले कसरी बुझ्ने? हामीलाई पनि परमेश्वरको निमित्त सृष्टि गरिएको हो भन्ने तर्कलाई हामीले कसरी लिने?

२. सुन्दर, तेजस्वी र सिद्ध स्वर्गदूत (इजकियल २८:१२-१९)

परमेश्वरले धेरै समूहहरूलाई सृष्टि गर्नुभएको थियो। तिनीहरूमा देवदूत वा स्वर्गदूतहरू पनि थिए। ती अलौकिक जीवहरूको अगुवा लुशिफर थियो। तर स्वर्गमा तेजस्वीसाथ आसन ग्रहण गरिरहेको लुशिफर कसरी पतन भयो भनेर इजकियल २८मा वर्णन गरिएको छ। तर त्यो वर्णनलाई स्पष्ट पार्न टायर देशको सम्राटलाई प्रतिकको रूपमा लिएर लुशिफरको पतन औँल्याइएको छ।

इजकियल २८:१२-१९ले लुशिफरको बखान कसरी गरेकाछन्? लुशिफरको झलझल्किने पोसाक कस्तो थियो? यसबाट हामीले के पाठ सिक्नुपर्दछ?

यशैयाले त लुशिफरलाई बिहानको तारा भनेर सम्बोधन गरेको छ। लुशिफरको निष्कपटक र सिद्ध व्यक्तित्वलाई परमेश्वरले कसरी चित्रण गर्नुभएको थियो भनेर यशैया १४:१२ले बताउँदछन्। लुशिफर सिद्धताको नमुना थियो भनेर परमेश्वरले वयान गर्नुभएको इजकियल २८:१२मा पाउँछौं।

लुशीफर दिनको तारा वा चम्किलो तारा थियो भनेर यशैयाले औँल्याएको थियो (यशैया १४:१२)। हिब्रू भाषामा चम्किलो तारा भनेको शुक्र ग्रह हो जुन बिहानपख आकाशमा अत्यन्त चम्किलोभएर बसेको देखिन्छ।

कल्पना गर्नुहोस्, तपाईंको पोसाक विभिन्न अमूल्य पत्थरहरूले सजिएको छ जस्तै: रूबी, हिरा, रत्न, मणी, टोपाज जुहारत, पन्ना तथा बेरिल, सिङगमर्मर पत्थर, सफायर अर्थात् नीलमणी, एमराल्ड, पहेंलो र हरियो देखिने पत्थर क्रिसोलाइट र टर्क्वाइज वा वैदुर्यमणी, र ती सबै सुनको कपडामा सजियोका छन् रे। लुशिफरले लगाएका पोसाक कस्तो रङ्गिचङ्गि थियो भनेर पनि केहि हदसम्म अनुमान गर्नसक्छौं: रातो, पहेंलो, हरियो, आकासे गाढा निलो रङ्ग, टर्क्वाइज र जैतुनजस्तै गाढा हरियो आदि। सारा स्वर्गदूतहरूको नाइके भएकोले लुशिफरलको लुगा अत्यन्त महिमित र तेजस्वीमय थियो। उसको अत्यन्त गरिमामय तथा प्रतिष्ठित पदले गर्दा जगतका सारा देवदूत अर्थात् स्वर्गदूतहरूबाट उसले सम्मान पाउनु स्वभाविकै थियो।

स्वर्गदूतहरू नियमित तरिकाले चलन चाहन्थे। तिनीहरूले परमेश्वरको सौन्दर्यतालाई झल्काउँथे। स्वर्गको शान्तमय वातावरणमा रहनपाएकोमा परमेश्वरको महिमा र स्तुति तिनीहरूले गर्थे। तिनीहरूको केन्द्रविन्दु परमेश्वर भएकोले र उहाँलाई निरन्तर स्तुती गरिरहनाले स्वर्गदूतहरूको बिचमा निश्चार्थ प्रेमले अभिप्रेरित भएका थिए। तिनीहरू यस शान्तमय, सुन्दर र प्रेमिलो स्थानमा जबसम्म चाह्यो तबसम्म रहनसक्थे।

स्वर्गको घरहरूमा शान्ति, एकता, सिद्धता र प्रेम जस्ता कुराहरूले जताततै राज गरेका थिए। हामी मानिस भएकोले यस संसारमा त्यस स्वर्गको बारेमा कहिलैपनि पूर्ण रूपमा न त चित्रण गर्नसक्छौं न त बुझ्न नै सक्छौं। हाम्रो निम्ति स्वर्ग अकल्पनिय देश हो।

परन्तु केहि हदसम्म स्वर्गको उपस्थितिलाई हामीले यहाँ पनि उतार्न सक्छौं। हाम्रो घर, काम गर्ने स्थान र चर्चहरूमा स्वर्गको प्रेम र शान्तिलाई कसरी प्रतिविम्ब गर्ने? यस संसारमा हामीले अपनाएका जीवनशैलीले परमेश्वरको महिमा र प्रेमलाई कसरी झल्काउनसक्छन्?

३. सिद्ध स्वर्गदूतको पतन (इजकियल २८:१७)

हुन त यो कुरा हाम्रो मगजले कल्पना नै गर्न सक्दैनौं। लुशिफर एकदम आकर्षित दूत थियो होला। इजकियल २८मा वखान गरिए अनुसार लुशिफरको व्यक्तित्व फेरि हेर्नुहोस् त?: बुद्धिमानी, सुन्दर, सारा ज्वहारतले सजिएका शाही पोसाकले ढाकिएको। कस्तो चहकिलो र तेजस्विमय विशिष्ट व्यक्ति थियो होला?

यदि हामीले गहिरिएर इजकियल २८ हेर्नौं भने त्यहाँ एक घटलाग्दो कुरा औँल्याइको छ। लुशिफरको हिराज्वहारतले भरिएको सुन्दर र चहकिलो बहुमूल्य राजकिय पोसाकको वखान गरेको लगत्तै त्यस पदले भन्दछ: “तिमी सृष्टि गरेकै दिनमा ती पोसाक तयार गरिएको थियो।” (रूपान्तरित)। लुशिफरको पोसाकले उसको महान दर्जालाई देखाउँदथ्यो। हामीले लगाउने लुगाले हाम्रो काम र दर्जाको बारेमा धेरै कुरा भन्दछ भनेर यस पुस्तकभरी हामीले छलफल गर्नेछौं। लुशिफर शक्ति सम्पन्न र आदर्णिय स्वर्गदूत थिए भनेर उसले लगाएको पोसाकले छर्लङ्ग पार्दछ।

त्यस्तो गरिमामय पदमा आसिन भएको लुशिफरको पतन कसरी भयो भनेर इजकियल २८:१७ले स्पष्ट पारेको छ। हेर्नुहोस। यसबाट हामी को हौं र के हौं भन्ने विषयमा कसरी संवेदनशील हुनुपर्दछ भनेर देखाउँदछ?

निसन्देहः, लुशिफरको पोसाक अत्यन्त गजबको थियो। र ऊ अत्यन्त बुद्धिमानी र सुन्दर थियो। तर उसमा भएको सबै गुण कहाँबाट आयो त? लुशिफरसँग जे थियो त्यो परमेश्वरबाटै आएको थियो। यहाँ फेरि सृष्टि गरिएको जीवको मामिलाको बारेमा कुरा गरिरहेकाछौं।

उसको सौन्दर्य पोसाक, सुन्दरता र बुद्धि सबै परमेश्वरका वरदान थिए। परमेश्वरबिना लुशिफरसँग केहि पनि हुनेथिएन न त कोहि नै हुन्थ्यो।

तर दुर्भाग्यवस, ती स्वर्गदूत जो परमेश्वरको एकदम नजिक थियो, उसले एउटा ध्रुवसत्यलाई बिर्स्यो वा पन्छायो।

कुन नितिलाई त्याग्दा लुशिफरको पतन भयो भनेर व्यवस्था ८:१-१८ले स्पष्ट पार्दछ? हेर्नुहोस्।

हाम्रो जीवनमा यावत थोकको लागि परमेश्वरको आवश्यकता छ भन्ने कुरालाई विर्सन अत्यन्त सजिलो छ। परमेश्वरको आवश्यकतालाई पन्छाएर हाम्रो सुन्दर पोसाकलाई (बुद्धि, ज्ञान, सफलता, धनसम्पत्ति, दर्जा आदि) हेरिन्छौं हामी पनि लुशिफर जस्तै खस्किन सक्छौं। त्यसकारण दैनिक जीवनमा हाम्रो निति के हुनुपर्दछ र के लाभदायी क्रियाकलापमा संलग्न हुनुपर्दछ जसले गर्दा हामी पनि लुशिफरले अपनाएको धरापमा नपरोँ?

४. परमेश्वर हुने चाहना, सबैले स्वामी भनेर पुजोस भनेर भगवान हुने चाहना (इजकियल २८:१४)

इजकियल २८:१४मा लुशिफर परमेश्वरको पहाडमा थियो भनेर वर्णन गरेको छ। परमेश्वरले लुशिफरलाई अत्यन्त उच्च दर्जामा आसिन गर्नुभएको थियो भनेर इजकियलको शब्दहरूले चित्रण गर्दछन्।

पहाडमा हुँदा पाउने अनुभवहरू अत्यन्त अर्थपूर्ण हुन्छन् भनेर बाइबलमा अरू उदाहरणहरू पनि पाइन्छन्। परमेश्वरलाई भेट्न मोसा पहाडमा चढेका थिए (प्रस्थान १९:२०)। येशूको रूप परिवर्तन भएकोबेलामा उहाँ र तिन जना चेलाहरू पहाडको टुप्पोमा थिए (मत्ती १७:१,२)।

“तिमी आगोको पत्थरमा तलमाथि हिँड्थ्यौ” (इजकियल २८:१४ रूपान्तरित)। फेरि परमेश्वरको उपस्थितिलाई इजकियलले

प्रतिकद्वारा चित्रण गरिएको छ, त्यो थियो: “आगोका पत्थरहरू”। यहि प्रकारले परमेश्वर मोसा, हारुन र अरू अगुवाहरूको सामु परमेश्वर देखापर्नुभएको थियो: “तिनीहरूले इस्रायलका परमेश्वरलाई देखे। उहाँको पाउमनि रहेको सडक साफायर अर्थात् बुहमूल्य निलो जवाहरले जडिएको जस्तो थियो। त्यो आकास जस्तै सफा थियो।” (प्रस्थान २४:१० रूपान्तरित)।

परमेश्वर र अरू स्वर्गदूतहरूले लुशिफरलाई सम्मान गरेका थिए। तर त्यस सम्मानलाई लुशिफरले दुरुपयोग गर्‍यो। गलत भावनाहरूलाई आफ्नो मगजमा आउन दियो र त्यसलाई खेलाएर बढाउनु दियो। ती गलत विचार र भावनाहरूले गलत काम गर्न उचाल्यो र त्यसको फलस्वरूप उसमा परमेश्वरप्रति विद्रोहको भावनालाई फस्ट्यायो। यहि नै उसको पतन र नाशको मूल कारण थियो।

लुशिफरको पतनको थप पुष्टि यशैयाले पनि गरेका छन्। हेर्नुहोस्: यशैया १४:१२-१४। हामी दैनिक जीवनमा पापसँग संघर्ष गरिरहेकाछौं। त्यसबाट विजयी प्राप्त गरिरहन ती पदहरूले हामीलाई के सिकाउँदछन्?

रोमको प्राचिन इतिहासमा जब कुनै बादशाह मर्थे त उनी भगवान भयो भनेर विश्वास गर्दथे। यहि शिलसिलामा जब बादशाह भेसपासियन मर्न लागेका थिए , तब उनले यी शब्दहरू उच्चारण गरे, “ओहो, म त देउता नै हुनलागेको छु जस्तो छ नि !”

मानिसलाई भगवानको पगरी ओढाएर परमेश्वरप्रति खेलबाद गर्नु लोकप्रिय भएको मात्र पदछ। कतिपय मानिसहरू यो धारणाप्रति हिचकिचाए पनि हाम्रा समाज, संस्कारलाई हेर्दा मानिसलाई देवता वा भगवानको संज्ञा दिनु सामान्य चलन भएको कसैले इन्कार गर्न सक्दैन। तर यो केवल धार्मिक जगतमा मात्र होइन, सर्वसाधारण मानविय जगतमा पनि आफू देवता बन्न खोजेको पाउँछौं। परमेश्वरको अधिकारमा रहेको ज्ञान र शक्तिलाई आफूलाई खिचाउँन प्रयत्न गरेर

मानिसहरू भगवान भन्न रूचाएको हामी पाउँछौं। अरूको तर्कलाई आफ्नै ढँगले मूल्याङ्कन गरेर उसलाई पन्छ्याउँदा, हामीमा नभएको शक्तिलाई सञ्चय गरेर अरूमाथि अधिकार जमाउन खोज्दा, अरूको लागि विवेक हुन खोज्दा वा हाम्रो सहमतीमा नचल्नेलाई (साम, दान, दण्ड भेद आदि प्रयोग गरेर) नियन्त्रणमा लिन खोज्नु नै के हामी पनि भगवान हुन खोजेको होइन त?

आत्मआलोचना गर्नुहोस्। तपाईँसँग के यस्ता गोप्य निति वा नियतहरू छन् जसले आफूलाई परमेश्वर बनाउने खतरानक खेलमा पारिरहेकाछन्? के अरू भन्दा आफू धर्मात्मा छु भनेर अरूलाई तुच्छ ठानेर आफू भगवान ठानिरहनुभएकोछ? यस्तो खतरनाक खेलबाट निकास पाउन के प्रमुख उपाय छन्?

५. केवल यस भौगोलिक पृथ्वीमा सैतानको वर्चस्व वा प्रभुत्व (२ कोरन्थी ११:१४)

सैतानको पतनले सारा स्वर्ग र पृथ्वीलाई तहस नहस पारेको हामीलाई राम्रैसँग थाहा छ। स्वर्गमा परमेश्वरको विरूद्धमा विद्रोह गर्दा उसलाई त्यहाँबाट यस पृथ्वीमा फैंकिएको थियो। उक्त विद्रोहको भावना सैतानले यस पृथ्वीमा पनि आफूसँग ल्यायो। येशू र सैतानको बिचमा भएको ठूलो असहमती वा विवाद अहिलेसम्म यथावत भएको हामी पाउँछौं। यो काल्पनिक वा दन्त्यकथा नभएर तितो सत्य हो, र हामी सबै पनि यसको भुमरीमा परिरहेकाछौं।

येशूका चेला यूहन्नाले आफ्नो दर्शनमा सैतानसँग भएको संघर्ष देखेका थिए। हेर्नुहोस्, प्रकाश १२:७-१२। यहाँ के कुराको पुस्टि भइरहेको छ? फेरि त्यसैबखत के खबरदारी र आशा ती पदहरूले हामीहरूलाई दिइरहेकाछन्?

भाग्यवस क्रुस र येशूले हाम्रो निमित्त गर्नुभएको कार्यले गर्दा येशू र सैतानबिचको युद्धको अन्त्य कसरी हुनेछन् भनेर हामीलाई बाइबलले औँल्याएकाछन्। प्रभु येशू खीष्टको पवित्र र सिद्ध पोसाक

ओढ्दा विजयको घन्टी हामीले बजाइरहेकाहुन्छौं। हाम्रो विजय उहाँमा सुरक्षित छ। तर जतिसक्थो धेरैलाई येशूले दिने मुक्तिलाई ग्रहण नगराउन र अनन्त जीवनको उपभोग नगराउन सैतानले अत्यन्त भरमग्दूर प्रयास गरिरहेको हामी पाउँछौं।

“सैतानले ज्योतिर्मय स्वर्गदूतको भेष धारण गर्छ” भन्ने पावलको कथनलाई गहिरिएर सोच्नुहोस् (२ कोरन्थी ११:१४)। हामी आफैले यस पदबाट के पाठ सिक्नसक्छौं?

येशूबाट पाइएको मुक्ति योजनाबाट बिचलित पार्न सैतानले अनेकौं उपायहरू अपनाएर हामीलाई छकाइरहेको कुरामा हामी सबै सजग हुनुपर्दछ। अचम्म कुरो त सैतानले इसाई बनाउँदाहरूलाई नै प्रयोग गरेर मानिसहरूलाई परमेश्वरबाट टाडा राख्न सफल भएको हामी पाउँछौं। इसाईको भेष लगाउने तर येशूको शक्तिलाई नमान्ने जस्ता इसाईहरू नै सैतानको उत्कृष्ट र सफल औजार हुन्। (विश्वको इतिहासमा चार करोड भन्दा बढि मानिसहरू येशूको निमित्त सती भएकाछन्। येशूभक्तलाई सताउने धार्मिक अगूवाहरूमा इसाईको पोसाक लगाउनेहरूले अग्रज स्थान लिएका थिए र लिइरहेकाछन् भनेर इतिहासले पुष्टि गरेको र गरिरहेका पनि छन्। फलामलाई काट्न फलाम नै चाहिन्छ भनेझैं येशूभक्तलाई पतन गराउन इसाईलाई नै सैतानले प्रयोग गर्दछ)।

आत्मिक खतरा हाम्रो वरिपरि जताततै छन् (१ पत्रुस ५:८)। तर एउटा अत्यन्त महत्वपूर्ण कुरालाई हाम्रो मगजबाट हटाउनु हुन्न, त्यो हो, हामी हारेका सत्रुसँग कारोबार गरिरहेकाछौं। येशूसँगको लडाईंमा सैतान हारेकाछन्। उसको वर्चस्व नाश हुने यकिन भइसकेको छ। यस संसारमा उसले गर्ने रजाईको अन्त्य हुनेछ। तर हामीले आफ्नै शक्ति वा धर्मकर्मले उसँग मुकाबिला गरेर जित्न सक्दैनौं। हाम्रो केवल एकै आशा र शक्ति प्रभु येशूमा छ, किनकि उहाँले सैतानलाई हराइसक्नुभएकोछ। उहाँको बिजय हाम्रो विजय हो। तर त्यो दावी

त्यसबेलासम्म गर्नसक्छौं जब सम्म हामीले उहाँमाथी निरन्तर रूपमा विश्वास गछौं र उहाँको मार्गनिर्देशनमा हिँड्छौं।

यदि हामी सतर्क भएनौं भने विस्तारै विस्तारै हाम्रो विश्वासलाई सैतानले नाश गर्न सक्छ। उसले चलने गोप्य पाइलाहरू के तपाईंलाई थाहा छ? सैतानको चक्रव्युहमा नपर्न हामीले दिनदिनै के रोजेर चलनुपर्दछ?

उपसंहार:

थप जानकारी: पढ्नुहोस् एलेन जी ह्वाइटद्वारा लिखित यी सामग्रीहरू: *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटसको*, "हाई वाज सिन पर्मिटिड?" पृ. ३५-४३ र "द टेबरनाकल", पृ. ३४९। *द डिजायर अभ एजेजको* "द लाइट अभ लाइफ" पृ. ४६४। *द एसडीए बाइबल कमेन्टेरी*, ठेली ४, पृ. ६७५, ६७६।

"परमेश्वरका जनहरूलाई अन्धकारले छोपेर नाश गर्न सैतानले भरमगदूर प्रयत्न गर्दछ। तर हामीलाई उद्धार गर्न येशूले कदम चाल्नुहुन्छ। निःसन्देह परमेश्वरका जनहरूले पाप गरेकाछन्। तर तिनीहरूको पापको दोष र भार येशू आफैले बोक्नुभएको छ।"-एलेन जी ह्वाइट, *क्राइष्ट अवजेक्ट लेसनस्*, पृ. १६९बाट रूपान्तरित।

"सारा पवित्र स्वर्गदूतहरूको अगुवा भएर परमेश्वरसँग नजिक रहेको स्वर्गदूतले गर्दा यस संसारमा पाप पस्यो। के कारणले गर्दा उसमा यत्रो ठूलो परिवर्तन आयो? सम्मानित र परमेश्वरमा बफादर हुँदा हुँदै पनि परमेश्वरको नितिनीयमलाई तोडेको कारणले हो त? जवाफ स्पष्ट छ: "आफू कति सुन्दर छु भनेर शोच्दा तिम्रो हृदय अहंकारले भरियो। तिमिले आफू अत्यन्त महिमित र तेजस्वीमय छु भनेर सोचेको कारणले गर्दा नै तिम्रो बुद्धी बिग्रियो।" (इजकियल २८:१७ रूपान्तरित)। सारा स्वर्गदूतहरूलाई माथ गर्ने लुशिफरलाई परमेश्वरले नै सुन्दर तथा रूपवान बनाउनुभएको थियो र उसलाई विशेष सम्मान दिनुभएको थियो। सिद्ध सुन्दर, आदर र शक्तिले

लुशिफरलाई यस्तरी सुसम्पन्न गराइएको थियो कि परमेश्वरको विरुद्धमा जाने कुनै पनि बहाना उसमा थिएन।"-एलेन जी हाइट, कनफरेन्स डेली बुलेटिन, मार्च २, सन् १८९७।

चिन्तनमननः

१. स्वतन्त्र र नैतिकवान भएर चलने धारणाप्रति चिन्तन गर्नुहोस्। के बिना स्वतन्त्र मानिस सच्चा नैतिकवान र चरित्रवान हुनसक्छन् र? कुनै कामहरू नैतिकरूपमा ठीक देखिएतापनि करकापमा गरिन्दा के ती नितिगत नै हुनसक्छन् र यदि हृदयदेखि चुनेर नगरेको भए? सोच्नुहोस्।
२. सैतानसँग जति भएपनि उसलाई पुगेको थिएन। हामीहरूले पनि हाम्रा नियतहरूमा सैतानको मनस्थितिलाई प्रतिविम्ब गर्न कुन रूप चालेको भेट्टाउनसक्छौं? सैतानको मार्गमा चलेर जीवनलाई नगिराउन हामी कसरी सजग भएर बस्नुपर्दछ?
३. प्रकाश १२:७-१२ गहिरिएर अध्ययन गर्नुहोस्। विशेष गरेर पद ११मा उल्लेख गरिएको शाब्दिक चमक अनुसार हामीले हाम्रो जीवनाई कसरी अर्थपूर्ण बनाइ राख्ने?: "परमेश्वरका जनहरूले थुमा (येशू)को जीवनको रगत पाएको हुनाले तिनीहरूले सैतानलाई जित्न सके। अरू मानिसहरूलाई येशूको बारेमा गवाही दिँदा तिनीहरूले सैतानलाई माथ गर्न सके। मृत्युको बाटोमा जान पनि तयार भएर तिनीहरूले आफ्नो जीवनलाई जोखिममा पार्न राजी भएका थिए।" (रूपान्तरित)।

४. हामी भगवान भएर परमेश्वरको ठाउँलाई ओगटिने सक्छौं रे! यसको अर्थ के हो? हामीलाई यादै नभइकन अरू भन्दा आफू पवित्र र उच्च जातको छु भन्ने मनशायलाई बोकेर अरूलाई निच ठान्ने प्रवृत्तिप्रतिलाई कसरी ठेगानमा लगाउने? आफूचाहिँ धर्मात्मा अरूचाहिँ बिप्रेको भन्ने सोचाइले हामीलाई कहाँ पुन्याउन सक्छ र त्यसप्रति हामी कसरी सावधान रहने?
५. हाम्रा सारा पापहरूको दोष येशूले बोक्नुभयो भन्ने एलेन जी हाइटको कथनलाई फेरि पढ्नुहोस्। यसको तात्पर्य के हो? यस प्रतिज्ञाबाट हामीले के आशाप्राप्त गर्नसक्छौं? तर त्यस गरिमापय प्रतिज्ञालाई इन्कार गर्दा मानिस कुन चालमा चलन सक्छ र चलिरहेको छ, सोच्नुहोस्?

